

Okulumuz 2016-2017 Eğitim Öğretim Yılında Hizmete Açılmıştır. Kayseri'nin Talas ilçesinde Rum esnaflardan iplik tüccarı Yuvan Efendi ile Afurani Hanımefendinin oğlu Diyamandi'nin ismi olan Yaman Dede okulumuza verilmiştir.

YAMAN DEDE

Mehmet Abdulkadir KEÇEOĞLU

1887 - 1962

Yaman Dede 1887'de Kayseri'nin Talas ilçesinde dünyaya gelir. Babası Kayseri Rumlarından bir iplik tüccarıdır. Ona Diyamandi adını verirler. "Diyamand" elmas demektir. Diyamandi ilköğrenimini Ortodoks mektebinde yapar. Ortaokul ve liseyi Kastamonu'da okur.

Rüştiyenin (ortaokulun) ikinci sınıfında, henüz on dört yaşında iken Mesnevi'den okudukları birkaç beyit, Diyamandi'nin içine bir ateş düşürür. Kendi ifadesiyle söyleyecek olursak, "O andan itibaren tatlı tatlı yanmaya başlar. Şiddetiyle yakan, fakat anne busesi kadar tatlı gelen alevler iç alemini kaplar. "Kastamonu İdadisinde (lisesinde) okurken Arapça ve Farsça derslerine pek ilgi duyar. Farsça derslerinde, başta Mesnevi olmak üzere Şark İslam klasiklerinden beyitler ezberleyince, din dersinden gayrimüslim talebeler muaf olduğu halde sınıfta oturan ve bir müslüman gibi ilmihal bilgilerini, Resulullah'ın hayatını, inanç esaslarını öğrenen Diyamandi, farkında olmadan içindeki aşk ile mü'min olmuştur. İslam'a duyduğu sevgi gün geçtikçe artmaktadır. Arapça metinlerle birlikte hadis-i şerif ve bazı ayetleri de ezberlemeye başlar. Kalbindeki heyecan, kaleminde ifade yolu bulur ve tıpkı Farsça edebi metinler gibi aruz kalıpları ile rubailer, gazeller yazar.

Liseyi birincilikle bitiren Diyamandi, üniversite öğrenimi için 1907 yılında İstanbul'a gider. Okumak için geldiği İstanbul'un manevi havası, tanıştığı muhterem şahsiyetler onun gönlündeki Muhammedi ateşin daha da artmasına vesile olur.

İstanbul'da hukuk fakültesini bitirdikten sonra devlet kademesinde görev alır. Bu esnada özel hocalardan edebiyat ve İslami ilimler okumaya devam eder. Daha sonra kendine "Yaman Dede" ismini verecek olan dönemin önde gelen Mevlevi dedelerinden Ahmet Remzi Dede'den Mesnevi okumaları dinler. Mevlana'nın yıllar önce beyitlerinde mikrop ve serumdan haber verdiğini görmesi hele ebced hesabıyla kendi ölüm tarihini bir beytine saklaması, şiirlerindeki ahenk onu hep tefekküre sevk eder. Yettiği koşullar nedeniyle kendi iç dünyasında yaşadığı yolculuğu sesizce sürdürmek zorundadır. Kalbi muhabbet yolunda İslam'ı bulmuştur fakat herkes onu Hıristiyan sanmaktadır.

Diyamandi 1931'de devlet hizmetinden ayrılır. Serbest avukatlığa devam etmekle birlikte zamanının çoğunu lise derslerine, gençlerin manevi aşkı tanımalarına ayırmaktadır. Başta azınlıklara mensup kız ve erkek liseleri olmak üzere, çeşitli okullarda Türk edebiyatı ve Farsça öğretmeniliği yapmakta, Anadolu'nun çeşitli vilayetlerinde Mevlana konulu konferanslar vermektedir. Ancak halce gizli bir mü'mindir. Rum Ortodoks çevresinin muhafazakarlığı karşısında Müslümanlığını saklama ihtiyacı duyar. Bilinirse Patrikhane baskı yapacak, aile dağılacak, karısı ve kızı perişan olacaktır. Onları incitmek, kızını üzmemek ve hırpalanmalarına neden olmak istemez. Namazını en kuytu semtlerin küçük mescitlerinde kılmakta, tam kırk yıl bazen sahsuz bazen iftarsız oruçlar tutmakta ama, ailesi bunu hiç bilmemektedir. Gönül kırabilecek bir adam değildir fakat gönlünün dayandığı kadar çeker bu ızdırabı.

15 Şubat 1942'de ismini değiştirir ve Mehmet Abdülkadir KEÇEOĞLU adını alarak nüfus idaresine yeni ismini ve yeni dini İslam'ı tescil ettirir. Bu sırada 55 yaşındadır. Kırk yıldır sakladığı yeni kimliğini kuşanmış ama o saatten sonra da aile içi sancılar başlamıştır. Kilsenin ve etrafın baskısıyla aile dağılır. Zira Hıristiyan din adamlarına göre Hıristiyanlıktan önce bir kişi ile evli kalamaz bir kadın. Bu baskılarla ceketini alıp çıkar evinden. Şikintili geçen bir süreçten sonra yakınlarının vesilesi ile emekli öğretmen olan Hatice Hanımla evlenir. Ama eski eşi ve kızına vefayı hiç terk etmez.

Mevlana kapısından geçerek Peygamber kapısına varan içinde ilahi tecellilere yanan ve yandıkça dahasını isteyen Yaman Dede, Kâinat efendisi Hz. Muhammed'e (s.a.v.) yazdığı o muhteşem Naat-ı Şerif'le tanınır. Bu ve buna benzer birçok şiirinde peygamber aşkını yansıtan Yaman dede, 3 Mayıs 1962 perşembe günü Hakk'a kavuşur. Öğrencileri ve yüzlerce seveninin omzunda Karacaahmet Mezarlığı'na defnedilir.